

N. Jensen: Det er under Forhandlingerne om Grundlovens Forandring navnlig med Hensyn til Valgretten gjentagende Gange udhævet, og det er navnlig ogsaa idag det eneste Punkt, der er taget Noget i Betragtning, at det er de Høistbestedede, hvis Indflydelse paa Landstingets Sammensætning maa ved Grundlovsudkastet tilsigtes at forøge. Jeg anseer det nu for nyttigt, forinden vi gaae til Afstemning over det foreliggende Forslag, at vi gjøre det fuldkomment klart, at dette kun er den ene Side af den Indskrænkning af Valgretten, som Grundloven tilsigter. Det er jo en betændt Sag, at foruden Bestemmelsen om de høist Bestedede i Landkredsene, er der ogsaa den Bestemmelse, at med Hensyn til Kjøbenhavn skal Skatten ikke komme i Betragtning, men derimod den høie Indtægt. Jeg beder det navnlig hørbt fast, hvad der klart nok er udtalt i Udkastet, at i Kjøbenhavn vil der for de kjøbenhavnske Vælgere stee den Indskrænkning i Valgretten, at en lignende Deling af Magten som den, der finder Sted mellem de høiest Bestedede og de mindre Skattehedere paa Landet, ogsaa vil komme til at finde Sted der, saaledes, at de, som have 2,000 Rb. i reen aarlig Indtægt og derover, ville faae en overveiende Indflydelse, medens den Deel af Vælgermassen i Kjøbenhavn, som ikke har disse 2,000 Rb. i reen aarlig Indtægt, langt fra vil opnaae en lignende Indflydelse. I Kjøbenhavn er der altsaa ikke Tale om de høist Bestedede, men kun om at give Fortrinsret til dem, som have den store Indtægt, naanseet, hvor stor Skat de betale. I Kjøbstæderne endelig er man gaaet en anden Vej, idet man der har gjort begge Grundsaetninger gjældende, deels nemlig, at de, der svare en vis Skat, skulde have den dobbelte Valgret, som Grundlovsforslaget tilsigter de høist Bestedede i Landkredsene, og deels ogsaa, at en aarlig Indtægt af 1,000 Rb. skal give den samme Fortrinsret. Det ligger altsaa i Grundlovsforslagets hele Væsen, at det ikke er Skattehøvelsen alene, som skal give Fortrinsretten, saa at det er en fuldkommen uberettiget

Opfattelse af Grundlovsforslaget, om man antager, at det er Skattehøvelsen, der her kommer i Betragtning. Nei, hvad der kommer i Betragtning, er, at det Parti, der har raadet over Grundlovsændringen og har fremskyndet Forslaget til det Trin, hvorpaa det nu er, har valgt sine Bestemmelser med en saadan Aagst, at det haade paa Landet, i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn har vidst at begunstige de Mænd, som kunne være brugbare for Partiet. Det skal staae klart, at i Kjøbenhavn vil den store Deel af den næringsdrivende Befolkning og den store Deel af den arbejdende Befolkning, som nu har Valgret, blive satte ned i anden Vælgerklasse; det vil blive en anden Classes Soldater, som ville have mindre Betydning end de af første Rang, og i Kjøbstæderne vil det blive Tilfældet, at de, som ikke have 1,000 Rb. i aarlig Indtægt eller ikke svare 75 Rb. i aarlig Skat, skulde have Mindre at bethyde ved Valget af Landstingsmænd end de, som ere i den gunstigere Stilling. Det er det Grundfaste i hele dette Forslag, at det gaaer ud fra, at den, som er mindre begunstiget af Lykke og Omstændigheder, skal være mindre interesseret i et lykkeligt og roligt Samfundsliv end den mere Begunstigede. Der er tværtimod Ingen, der i den Grad er en sikker Støtte for en rolig Ubvilling som de, der have Lidt. Det er Noget, som Historien vil vise ved enhver Leilighed, at de, som have megen Indflydelse i Samfundet, ikke frygte Bevægelse, thi de have Magt til at fiske i rovt Vand; men det er de Smaa, som maae lægge Skuldre til, naar Byrden skal bæres, og Bevægelsen har lagt sig. Det er dette Grundfaste i Forslaget, som gjør, at jeg stemmer mod det og altid vil stemme mod det, saalænge jeg har Kraft dertil.

S. M. Petersen: Den ærede sidste Tale talte med megen Varme de lavere Stilledes Sag. Det er godt nok at gjøre det, og det er smukt gjort, men her er ikke Spørgsmaal om, hvad der er bedst eller ikke bedst, men kun om hvad der er muligt for Dødblikket,